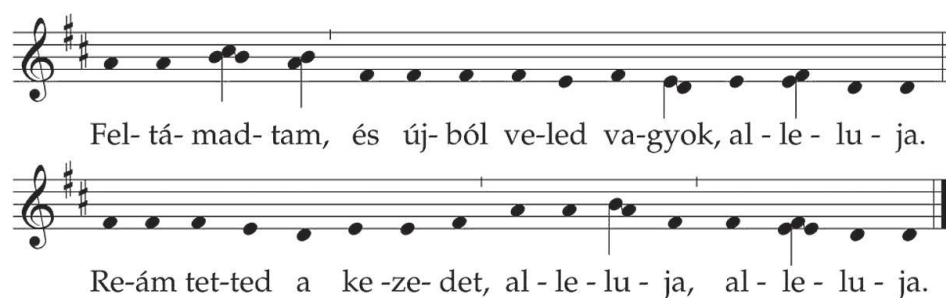

„ÚJRA VELED VAGYOK” (Resurrexit, húsvétvasárnap, Introitus)

Kedves Olvasó!

Öröm látni, *újra* sokan visszatértek templomunkba, Akiknek hiányzott az egyház közössége. Köszönöm mindazoknak, akik leküzdötték a félelem, a bizonytalanság magunkat marcangoló, önzővé és rideggé tevő légkörét kívül-belül, szívünkben és lelkünkben is. *Újra* vágnak az őszinte emberi közösségre. A magány, a félelem és most a háború is hatással van ránk. Bátran kimondhatjuk, ez a hatás nem csak gazdasági, lelkünk is sérül.

A közelgő ünnep alkalmat ad arra is, hogy újra felfedezzük a családi és

egyházi közösségi élet örömeit. Azaz a Jézussal, aki arra hív húsvét ünnepén, „hogya újra együtt voltak a tanítványok, és megjelent nekik” (Jn 20). Az együttlét öröme, a magányban és félelemben, bizonytalanságban sérült önző és egoista természetünk, erős beszédünk, magatartásunk, *újra* szeliddé és alázatossá tételére hív. Épp úgy, mint Tamás apostolt. *Újra* jöjj!

Újra fel kell fedeznünk és megtalálnunk a templomainkban, közösségeinkben velünk élő, velünk lévő Jézust! Az ünnep alkalma hív, egymás megtalálása, elfogadása mellett *találd meg az Urat*, aki ismét azt mondja, „Nem

leszel árva” (Jn 14,15), nem leszel magadra hagyva! Érezd jelenlétemet a kenyér színe alatt, halld szavaimat az evangéliumban!

Az első húsvét óta, mindig, *örökké veled vagyok!*

Így mentek az asszonyok, és így találták meg. Együtt mentek, együtt találtak, együtt sírtak, de együtt is örültek! (Lk 24)

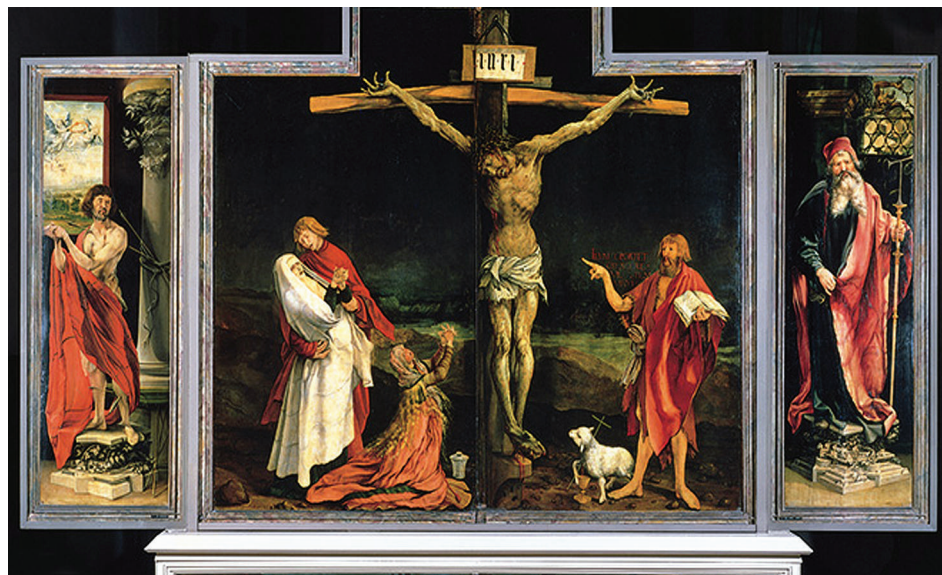
Szeretettel hívok és várok minden kedves olvasót, legyen részese húsvéti örömeinknek! Hallja, vegye át, fogadja be a feltámadt Jézus békéjét és adja tovább! Hívom azokat a testvéreimet, akik Medjugorjéba zárاندokoltak velünk. Legyenek a Béke királynőjének őszinte követői világunkban jó szóval, megbocsájtó szívükkel, és békét és örömet sugárzó tekintetükkel!

A húsvét reménnyel és örömmel tölti el szívünket. Az élet öröme hirdeti azoknak, akik a halál árnyékában ülnek (Mt 1,20). A földi lét szép és áldott öröme növelje bennünk Isten létének dicsőségét!

A kezdetek (Ex 3,14) égő csipkebokra nem égett el. A miénk sem fog, ha hiszünk annak, aki azt mondotta: „Aki bennem hisz, még ha meghalt is élni fog!” (Jn 11,20) Nagy a hatalma annak aki Van! Pedig velünk van!

Áldott, békés ünnepet kívánok!

Csorba Tamás plébános

Az isenheimeri Golgota-oltár

A SZENT JÓZSEF EGYHÁZKÖZSÉG KÖZÖS KERESZTÚTJA

I. állomás — Krisztust halálra ítélik

Halálra ítélték ártatlanul. Bűn nélkül. Igen, elítélni valakit könnyű. Ítéletet mondani, félelemből mint Pilátus, hamis előítéleteinktől vezérelve, tévedhetetlenségünk biztos tudatában. Hányszor gondoljuk azt, hogy nálunk a bölcsek köve, a mi igazságunk az egyetlen igazság, a mi hitünk az egyetlen igaz hit? Eközben mit tesz a másik? Védekezik, tiltakozik, igyekszik lemosni magáról a bántó, igaztalan vádakat, vagy hallgat és tűr. Uram, taníts meg engem meghallgatni és megérteni emebertársaimat, hogy uralkodni tudjak magamon, hogy ne bántsak, ítéljek meg másokat igaztalanul, de akkor sem, ha valóban nekem van igazam! Add, hogy mindig a szeretet hangján szóljak, és ne ítélkezzek!

Dr. Kökényes Julianna

II. állomás — Jézus vállára veszi a keresztet

Emberi szeretetkapcsolataink kereszttjét útközben letettük. Vegyük fel csendesen, és lépünk a mi Urunk nyomán! Kérjük őt, legyen velünk abban, hogy szeretetben való megoldást találjunk nehézségeinkben! Senki nem kap nagyobb keresztet, mint amit vinni tud. A keresztt mindig nehéz, ami nem nehéz, az nem keresztt.

Miért nem imádkozom azokért, akikkel nem tudok személyesen beszélni, azokért, akiket nehéz szeretnem? Ha nem szeretnek viszont, akkor nekem abba kell hagynom a szeretet gyakorlását?

Mindig könnyebb megfutamodni, bezárni a szívünket vagy megsértődni. Könnyebb azt mondani, én megbocsájtok, de a másik jöjjön, és kérjen bocsánatot.

Miért nem tisztázom szemtől szemben, szeretettel a félreértéseket vagy a sérelmeket azzal, akivel történtek?

Könnyű lenézni a nálam kisebbeket, a szegényebbeket, az egyszerűbbeket, a betegebbeket, idősebbeket, fiatalabbakat. Könnyebb felületes kapcsolatokat kötni, párbeszédet

folytatni, mint vállalni az őszinte kapcsolatok kockázatát.

Jézus elfogadta az emberiség terhét, és kereszttjével megváltásunk esz-közévé tette. Önmagában nem minden fájdalom keresztt, de minden fájdalom üdvösségszerző keresztté lesz, ha Jézus lelkületével fogadjuk.

Mónai Zsuzsanna

III. Állomás — Jézus először esik el a keresztt súlya alatt

Behunyom a szemem, és leperegenek előttem a kereszttűt eseményei. Magam előtt látom az én Uramat, az élet Urát, a világ Urát, aki megalázva magát, szeretetből mindenre képes értem. Mi járhatott a fejedben, Uram, miközben elmondhatatlan kínjaid a földre löktek? Talán a sok milliárd ember sorsa, aki a porból vétetett és oda is tér vissza — azok sorsa, akiknek élete nélküled annyi, mint a sár, amely bepiszkolta szenvedő testedet. Te értünk vállaltad a gyöngeséget — már nem torpanunk meg többé a halálnál. Véred árán örökké élhetünk, s még akkor is, ha bűneink éles kövekként sebeznek meg. Hiszem, hogy sosem bánnád meg megváltásunk isteni művét.

Dömötör Zsóka

IV. állomás — Jézus találkozik édesanyjával

„...s a te lelkedet is tör járja át, hogy így megnyilvánuljon sok szív érzése.” (Lk 2,35) Az agg Simeon jövődölése beteljesedik...

Milyen szívszaggató fájdalom az anyának így látni szeretett gyermekét, megkínzottan, a keresztt alatt roskadozva, a Golgota felé vezető úton! Csak egy pillantásra találkozhatott a tekintetük, de ebben Jézus azt láthatta: „Nézd, itt vagyok veled, melletted. Nem hagyok el!” Elhagyta őt a sok meggyógyított beteg, a tanítványok egy kivételével mind; de édesanyja elkíséri végig, ott áll a keresztt tövében is. Szenvető tekintetéből erőt és vigasztalást meríthet Jézus.

Nehéz óráinkban, szenvedéseinkben minket is elkísér a Szűzanya, kereszthordozásunk alatt közbenjárértünk. Merítsünk erőt belőle, és kérjük hittel: „Imádkozzál érettünk, bűnösökért!”

Dr. Tódor Enikő

V. állomás — Cirenei Simon segít Jézusnak a kereszthordozásban

„Az egyik arra menő embert, a cirenei Simont, Alexander és Rufus apját, aki éppen a mezőről jött, kényszerítették, hogy vigye a kereszttjét.” (Mk15,21)

Cirenei Simon életében, akár a mi életünkben, váratlanul jelent meg a kereszthordozás. Baj, nehézség, betegség, mindig ilyen váratlanul érbennünket. Ezek aztán az ember vállára kerülnek, és mi arra kényszerülünk, hogy vigyük azt, a saját kereszttünket. Nekünk sincs lehetőségünk a kereszttet az út porába dobni, nekünk is hordozni kell a terheket pa-

A dombóvári kálvária

naszkodás, tiltakozás nélkül, hiszen Jézus és cirenei Simon is hordozta azt, majd Jézus a Golgotán értünk is szenvedett, meghalt, majd feltámadt.

Dr. Solymár Mátyás

VI. állomás — Veronika kendőt nyújt Jézusnak

Veronika követte a sokasággal a Megváltót a Golgotára, majd bátran odalépett és kendőjével megtörölte a vérző, szent arcot.

Segítsük mi is embertársaink szenvedését megkönnyíteni jóakarattal és hűséggel Isten iránt!

Adj Uram szemeinknek lelkivilágosságot, hogy mindig meglássuk a szenvedő Krisztust másokban, ne hagyjuk őket magányosan a bajukban, hanem támogassuk őket szeretettel!

Töröld le mindenható arcunkról a könnyeinket, verítékeinket, töröld le lelkünk tévedéseit, botlásait, hibáit, és bűneit!

Mareschné Vida Szilvia

VII. Állomás — Jézus másodszor esik el a kereszttel

Jézus a bűneink súlya alatt esik el másodszor is, amely megpróbáltatást az Atya kezéből alázatosan elfogadta. Vajon a Keresztutat kísérő tömeg ebből mit vett észre? Gondoltak-e ők és gondolunk-e mi arra, hogy ő értünk szenvedett?

A kérdés nem is az, hogy én is el esek-e, mert ez biztos. Hanem az, hogy vajon fel tudok-e állni Krisztussal és folytatni együtt keresztem hordozását?

Balassa Balázs

VIII. állomás — Jézus szól a síró aszszonyokhoz

Voltak, akik nem gúnnyal, durvasággal kísérték Jézust a kereszti úton, hanem sajnálták, sírtak miatta. Valószínűleg őszinte volt szomorkodásuk, sajnálatuk, de ez kevés. Jézus nem sajnálatot vár kereszthaláláért. Ehelyett mély megrendüléssel rá kell csodálkoznunk hatalmas szeretetére és Isten végtelen irgalmára, majd meg kell vizsgálnunk, hogy mindez milyen változást hozott az életünkben! Tudunk-e mi is másokért áldozatot vállalni? Csak sajnáljuk azt, akinek rossz-

szabb sors jutott, vagy tettekkkel is mellé tudunk állni?

Add Urunk, hogy ha mi magunk szenvedünk, ne a sajnálatodat várjuk, és ne panaszkodjunk, hanem ismerjük fel, hogy keresztünk türelmes hordozásával Krisztus személyes munkatársai lehessünk!

Für Anita

IX. állomás — Jézus harmadszor esik el a kereszttel

Meggyalázták, megostorozták, tövissel koronázták érettünk. Legyen-gült emberi testével hordozza a súlyos keresztet, bűneink keresztiét. Már kétszer elesett, de mindig tovább ment, mert tudja, hogy be fog teljesedni sorsa, meg fog halni értünk.

Harmadszor is elesik a kereszti súlya alatt. Teljes megaláztatásban fekszik az út kövein, véresen és véglete-kig elgyötört. Isten fiaként vállalva emberi sorsát, elérkezett a lét legmélyebb pontjára, a szenvedés reménytelenségébe. Itt fel is adhatná, de nem ezt teszi, vállalja a további gyötrelmeket. Tovább megy, pedig a halál vár rá. Tovább megy értünk, mert szeret minket.

Maresch Dániel

X. állomás — Jézust megfosztják ruháitól

Mire képes az emberi gonoszság? Jézust megfosztották ruháitól, mely-lyel mérhetetlenül megalázták. Ő mégis hű maradt az Atyához, teljesítette akaratát.

Kérlek, Istenem, add meg, hogy ne szégyenítsek, alázzak meg másokat! Maradjak hű hozzád, teljesítsem akaratodat és kegyelmedben élhessek!

L. Nagy Edina

XI. állomás — Keresztrefeszítés

Jézusom, tudom, hogy kínjaid ki-mondhatatlanok. Neked mindenedet elvették és egyedül kell megküzdened azzal a keserűséggel, hogy ki vagy szolgáltatva durva lelkű emberek kegyetlen kínzásainak.

Tanítványaid elszaladtak, és elhagyatva szenvedsz most értem és sokakért a keresztfán. Te büntelen voltál, míg mi mindannyian bűnösök.

Te meghaltál a kereszten, mi pedig megmenekültünk keresztdozatod árán.

Engedd kérlek, hogy a szentséges vér, amely szent sebeidből kifolyt, a megszentelő kegyelmet adja nekem, hogy a te akaratod szerint éljek! Ha szenvednem kell, csendben tegyem, ahogy te is tetted. Veled, a megfeszített üdvözítőmmel együtt akarom én is evilági gyötrelmeimet elviselni, és keresztemet hordozni, amíg élek.

Nagy Attila

XII. állomás — Jézus meghal a kereszten

Itt lett, így lett teljesen emberré. Egy velünk. A lét mulandóságát vállalva. Vele kell halnom! Ez a hit legáldottabb mélysége, tisztasága. Hiszed-e? Az ő halálára keresztkedünk meg. (Róm 6,3) A hit ómegája. Add, hogy végigmenve az úton, veled éljek, majd veled haljak, hogy újra éljek!

Csorba Tamás atya

XIII. állomás — Jézus Mária ölében

Ó, Uram, meghaltál értem, váltsá-gul a bűneimért. Keresztfádat ácsoltam vétkeimmel, keresztre feszítette-lek gyarlóságaimmal, s Te túrted, mert szeretsz. S én odaállok-e a kereszti tövéhez, leveszek-e róla, magamhoz öllelek-e? Áldozatodban részesülve a szentáldozásban, imádság közben feléd nyúlok, s mindannyiszor azt tapasztalom, hogy minden törekvésem kevés, Te ölelsz engem.

Laskai Lilla

XIV. állomás — Jézus testét sírba teszik

Íme az önmagának meghalt Em-berfia, íme a mag, amelyet sötét, hideg sírba vetnek, ültetnek, hogy onnan harmadnapra dicsőségesen fel-támadjon, új életre keljen, és általa nekünk is új életünk legyen!

Íme a sírbolt, itt vagyok Uram, hogy magamba temesselek Téged minden szentáldozásban. A krisztusi élet csí-ráját plántáld belém, Uram, vala-hányszor magamhoz veszek az Oltá-riszenségben, hogy általad új élet fa-kadjon bennem, belőlem is!

Lábodi István

Könyvajánló

Avilai Szent Teréz: ÖNÉLETRAJZ

A Sarutlan Karmelita Nővérek Jel kiadójának gondozásában 2012-ben jelent meg Avilai Szent Teréz Önéletrajza. A könyv ismertetője szerint „Szent Teréz élete: imádságának története, azé az új életé, amelyet Isten élt őbenne.”

Avilai Szent Teréz (Teresa se Jesús) Spanyolországban, jómódú, keresztény hitre tért zsidó családba született 1515. március 28-án. Apja kereskedéssel és adóbérléssel foglalkozott, és helyi keresztény nemesi családba nősült. Szülei mindketten erényes, istenfélő emberek voltak. Édesanyja korán meghalt.

Teréz élénk, jókedvű, olvasni szerető kislány volt, akit édesapja nagyon szeretett. Kislány korában elbűvölték a lovagregények, majd egyre szívesebben mélyült el a szentek életében. Édesapja a közelükben levő ágostonrendi nővérek kollégiumába adta, hogy keresztény nevelést kapjon.

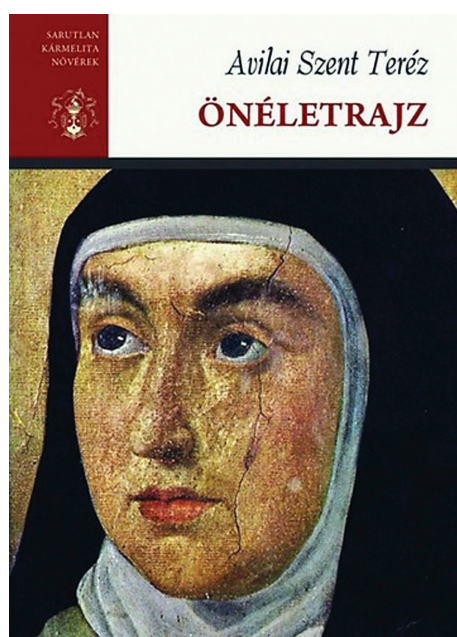
1537. november 3-án teszi le a szerzetesi fogadalmat, a Megtestesülésről elnevezett kolostorban. Hamarosan megbetegszik, ezért édesapja kiveszi a kolostorból. Egy híres gyógyítóhoz viszi, eközben utazása során mély istenélményben lesz része. Ekkor még kétségek ébrednek benne, hogy amit átélt, Istentől származik, vagy valami más, saját képzeletének a játéka, vagy maga a gonosz teszi őt próbára. Ekkoriban ismerkedik meg a ferences Francisco de Osuna: *Harmadik ABC-s könyv* című művével. Ez a mű az összeszedettség imáját fejtegeti, mely Teréz számára nagy felfedezés. Ő maga, saját bevallása szerint nem tudott soha módszeresen elmélkedni, ahogy Loyolai Szent Ignác tanította, ezért számára az Osuna által mutatott egyszerű összeszedettség sokkal jobban megfelel. Ebben hamarosan nyugalmat talál, és misztikus kegyelmekben részesül. Egy idő után azonban eljut arra a szintre, hogy Osuna tanításában felfedezi a tévedéseket is.

Hosszas betegeskedés után visszatér a kolostorba, ahol még három évet tölt bénán. 1542-ben azonban

meggyógyul, amit Szent József segítségével tulajdonít.

Ezt követően sok misztikus tapasztalatban lesz része, hamarosan a jezsuita atyák veszik át lelki vezetését, és Teréz lelki életét megerősítik.

1562-ben alapítja meg az első sarutlan karmelita kolostort, az avilai Szent József kolostort, és eközben nagyon sokat ír. Számtalan levelet, de ekkor írja meg *Önéletrajzát*, majd a *Tökéletesség útja* című művét is.

1567-től engedélyt kap új kolostorok alapítására. Összesen 15 kolostort alapít, az utolsót 1582-ben Burgosban. 1582-ben hal meg Alba del Tormesban. 1614. április 24-én boldoggá, 1622-ben pedig szentté avatják. 1970-ben ő az első nő, akit egyházdoktorrá kiáltanak ki.

Önéletrajzát valójában gyóntatója utasítására írta le. Sok szó esik benne misztikus tapasztalatairól, melyeket éppen abban az időszakban élt át, amikor ezt a művét írta.

A mű 10-22-ig fejezete pedig egy imádságról szóló tanítás. Számomra az egyik kiemelkedő mondanivalót épp az imádság négy szintjének a kidolgozása jelentette. Az első mód az aktív erőfeszítéssel végzett imádság (amikor vödörrel, mi magunk hordjuk a vizet). A második olyan összeszedettség, amelyben már fellép

a belénk öntött szemlélődés, a nyugalom imája (amikor vízemelő kereket használunk). A harmadik: a nyugalom imájának intenzívebb formája (amikor az öntözött földhöz vezetjük a vizet). A negyedik a záporosó, amelyben Isten átmenetileg leállítja a lelki képességek működését.)

Végül egy nagyon fontos gondolatot idézek a könyvből, mely reményeim szerint a téma iránt érdeklődőkben felkelti a vágyat, hogy megismerjék minden idők egyik legnagyobb misztikusának gondolatait.

„Azt akarom mondani: aki nem tökéletes, annak nagyobb bátorságra van szüksége ahhoz, hogy a tökéletesség útjára lépjen, mint ahhoz, hogy gyorsan mártírhálalt haljon. A tökéletességet ugyanis nem lehet gyorsan elérni, hacsak az Úr különleges kiváltsággént meg nem akarja adni ezt a kegyelmet. A világ azonban ha azt látja, hogy valaki belekezd, mindjárt azt akarja, hogy tökéletes legyen, és ezer nyelv adja tudtára minden egyes hibáját, amely talán épp hogy erény benne, és csak aki elítéli őt, az gyalmozza bűnként, és ezért ítéli el másban. Nem szabad sem ennie, sem aludnia, sem — mint mondják — levegőt vennie, s minél többre tartják, annál inkább elfelejtik, hogy még testben él. Akármilyen tökéletes legyen is a lélek, még a földön él, és alá van vetve a földi nyomorúságnak, még ha lábával tiporja is a földet. S ezért mondom, hogy nagy bátorság kell hozzá, hiszen szegény lélek még el sem kezdett járni, s már azt kívánják tőle, hogy repüljön. Még le sem győzte a szenvedélyeket, s már azt akarják, hogy a nagy kísértésekben is úgy állja meg helyét, ahogy a szentekről olvassák, hogy megállták, miután megerősödtek a kegyelemben.”

Szent Teréz ünnepe: október 15.

Azoknak ajánlom e könyvet, akik Szent Terézhez hasonlóan sokat elmélkednek Istennel való kapcsolatukról, és arról, miként tudnák ezt a kapcsolatot élőbbé, bensőségebbé tenni.

Kökényes Julianna

MI IS VOLTUNK FIATALOK

Gondolatok az idő múlásáról

Napjainkban egyre több szó esik az idősödő társadalomról, az ezzel együtt járó nyugdíj és szociális problémákról. Már ezek a kifejezések is arra utalnak, hogy napjainkban az idősödést a köznyelv kizárólag problémának tekinti. Pedig ha Isten engedi, minden fiatal megöregszik egyszer.

A keleti társadalmakban ma is, de a régi korokban nyugaton is, még nagy figyelmet szenteltek az időseknek, tisztelték, becsülték őket. Bölcsességüket, élettapasztalatukat, türelmüket értékek tekintették, tudták, hogy bár fizikai erejük fogytán, viszont birtokában vannak annak, mit csak a korral lehet megszerezni. Azzal, hogy ha az ember elég ideig él, szinte minden megtörténik vele, és ebből a mindenből tanul. Nemzedékről nemzedékre átöröklődtek bölcsességek, örök értékek, igazságok.

Ma már a nyugati társadalmakban sajnos az idősek az ún. értékvesztett generáció. Már a kisgyerekek azt az üzenetet kapja, hogy öregedni rossz. Mire felnőnek, szinte gyűlölik, de legalábbis félik az öregséget. Nem akarnak megöregedni, mindenki fiatal akar maradni, az idősek tudása, tapasztalata nem képvisel értéket. Persze napjaink fiatalságkultusza — amelyben nyilván nem elhanyagolható szerepe van a fogyasztói társadalomnak, a profit mindenkinek felett állóságának — nem is segíti elfogadni azt a tényt, hogy az idő múlik. A szépség mulandó, mondja a közmondás, de ma ezt különösen a nők esetében már szokás megkérdőjelezni. Ilyen butaságokat sulykolnak belénk a sajtóban, hogy a negyvenes valójában az igazi harmincas, huszonévesnek fotóshoppolt hatvanasokat mutogatnak a lapokban és a közösségi oldalakon, ezzel is azt erősítve, hogy aki nem tart lépést az új kor követelményeivel, az magára vessen. Azért öregszik, mert ezt érdemli, hiszen az idő igen is visszafordítható. Micsoda tévedés!

Bár a figyelem középpontjában elsősorban az öregedés fizikai jelei vannak, de az idős korral járó szellemi leépülést, hanyatlást, gondolkodásbeli rugalmatlanságot is állandóan a szemére vetik idősödő embertársainknak. Ezért kerül behozhatatlan hátrányba egy 50-es éveiben járó munkakereső a fiatalabbakkal szemben, ezért kerülnek egyre fiatalabbak minden tapasztalat nélkül vezető pozíciókba, nem hallgatják meg a nagyszülők véleményét a gyerekneveléssel

kapcsolatban, ezért próbálja az aktív társadalom a pálya szélére, a kispadra ültetni az idősebbeket, akik így szinte kiesnek a világból, nincs alattuk védőháló.

Pedig Tisza Kata öregedéskutató szavaival: „Az ember életminőségének legfontosabb mutatója a kapcsolati minősége. Pénz, hatalom, rajongás semmit nem ad egy ponton túl az elégedettséghez, csakis az, van-e valaki melletted az életedben, aki megért, aki szeret, illetve ha egyedül vagy is, belülről szabad, önazonos vagy-e.”

Abban, hogy milyen szerepet tölt be az idős ember a társadalomban, nyilvánvalóan maguknak az idősek embereknek is van beleszólásuk. Ha nem süppedünk bele az önsajnálathoz, nem adjuk meg magunkat az öregséggel kapcsolatos sztereotípiáknak, hogy az öreg egyben beteg, rugalmatlan és szenilis, nem terheljük a fiatalokkal való kommunikációt az örökös

panaszkodással, szemrehányással, és legfőképp, ha a gyerekek kirepülésével, a nyugdíjba vonulással nem adjuk fel aktív életünket, akkor az öregség a maga nyavalyáival sem elviselhetetlen teher, hanem egy szép életpálya tiszteletet parancsoló lezárása. Ehhez azonban látnunk kell, hogy minél több szerepet tart fenn az ember aktív életéből, annál függetlenebbé válik, annál több helyről kap pozitív visszajelzést.

Idős korunkra visszatérhetünk régi hobbijainkhoz, tanulhatunk új dolgokat, mondjuk nyelveket, közösségekhez csatlakozhatunk, aktívan bekapcsolódhatunk az egyházközség életébe, ha egészségünk engedi akkor túrázhatunk, kirándulhatunk, vagy beléphetünk egy turista egyesülethez, vagy egy kórushoz, baráti társaságot szervezhetünk magunk köré, akikkel közösen, a hasonló életkorunkból adódóan is könnyebben összhangba kerülhetünk. Így csökkenthetjük az öregséggel kétségtelenül együtt járó problémákat.

Jézus fiatalon fejezte be földi küldetését, nem érte meg az öregkort, ezért nehezen találunk utalást az Újszövetségben az öregsegről. Viszont tudjuk azt, hogy Isten a templomban bemutatásakor két öreget hív tanúnak, Annát és Simeont. Sírbatételekor is két idős ember működik közre, Arimátei József és Nikodémus. Szent Anna és Szent Joakim is idős korában kapta meg Máriát. Isten tehát nem szégyelli az időseket, őket is testvéreinek tartja.

Jézus üzenete időseknek és fiataloknak is szól. „Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s megtaláljátok lelketek nyugalmát.” (Mt.11,29)

Jézus könnyű terhet, édes igát ígér fiatalnak, idősek egyaránt. Nekünk idősebbeknek azonban ez a szentírási idézet többet is mond. Figyelmeztet a közeledő örök életre, ahol a végső, örök hivatásunk, beteljesedésünk vár ránk.

Kökényes J.

AZ IDŐ MÚLÁSÁRÓL FIATAL SZEMMEL

Amikor elkezdtem gondolkodni azon, hogy mit is írhatnék erről a sok szempontból megközelíthető témáról, eszembe jutott, hogy megnézem, mit találok a Szentírásban ezzel kapcsolatban. Azon töprengtem: vajon Isten mit gondolhat az öregségről?

Az Ószövetség könyvei, mikor beszámolnak valakinek a haláláról, gyakran teszik hozzá, hogy idősen, „betelve az élettel” tért vissza Istenhez. *Betelve az élettel.* Ez az a pár szó, ami igazán az idős kor esszenciája, értelme és összefoglalása számomra. Nem gondtalanságot, gazdagságot ígér — magában hordozza az emberi

gekkal való szembesülés sokszor elhomályosítja a visszatekintés szépségét. Úgy hiszem, kegyelem, ha valaki áldottan élheti meg öregségét.

Nemrég egy hétvégi lelkigyakorlaton vettem részt egy szerzetesközösséggel, ahol volt néhány idős nővér is. Sugárzott belőlük az Istennel töltött hosszú évek öröme és gazdagsága... Az őket gondozó fiatalok elképesztő szeretettel nyújtották kezüket, ők pedig szelíden kapaszkodtak karjaikba, és viselték el, hogy már támogatásra szorulnak.

Sajnos a világban gyakoribb a türelmetlenség mindkét részlől. Tö-

Persze a köztünk lévő, egyre mélyülő generációs szakadék csak nehezíti a helyzetet. Ami manapság természetes, néhány generációval korábban még csak a fantázia szüleménye lehetett. A technikai újdonságok, melyekkel nehezen tart lépést az élteőbb korosztály, számunkra már elengedhetetlen eszközök.

Ma, a személytelenség kultúrájában sokan nehezen találják meg a közös hangot szüleikkel, de főleg a nagyszülőkkel. Instant világunk folyamatos ingerhalmaza csak fokozza a türelmetlenséget — sokan nehezen viselik, ha az idősek történeteit újra és újra hallják. Pedig milyen szép szeretetcsелеkedet a másakra figyelés...

Még egy gondolat maradt bennem a végére. A reklámpia (és némileg visszás módon a reklámpsziológia is) jelentős mértékben épít az öregedéstől való félelem egyre jobban begyűrűző jelenségére. A különböző kozmetikumok, fiatalító kezelések mind-mind kiaknázzák ezt a természetes viszolygásból néhányakban rettegéssé fajult érzést. Úgy gondolom, ennek nincs túl jó üzenete. Valamiképp szembemegy az élet rendjével, az öregedést és a halál közeledtét irreálisan messzi, szemránckrémekkel tovaűzhető jelenségeknek állítja be. Legalábbis néhányakban, akik megrögzötten ragaszkodnak a test fiatalságához... De hol marad a lélek *élettel való beteltsége*? Természetesen nem arra célzok, hogy az idős kortól való félelem gyengeség lenne. Szerintem teljesen természetes érzés, a kérdés csak az, hogy ki hogyan kezeli. „Felületi úton”, ránctalanító kezelésekkel vagy „belsőleg”, érett átgondolással. Nekünk, fiataloknak ezt is meg kell tanulnunk: hazugság volna azt állítani, hogy az egészség, a szépség és az élet-erő örökkévaló.

Mennyivel jobb lenne néha odaülni a nagyszülők, szülők mellé, hallgatni a családi történeteket, együtt nevetni, mesélni, figyelni és csak csodálni, milyen szépen csillog a már homályosan látó szemekben az isteni ajándék: *betelve az élettel*?

Dömötör Zsóka

élet minden szenvedését és kihívását is, mégis a visszatekintés teljességének képét mutatja.

Az idősek példája nagyon gyakran tanít minket, fiatalokat arra, hogy milyen az isteni értékek mentén leélni egy egész életet. Egészen közeli példa jut eszembe: az a generáció, akiket a kommunizmus valláspolitikája jelentős hátrányokkal sújtott hitük gyakorlásáért. Hálás vagyok ezekért a néma tanúságtételekért, amelyek egész életüket hatottak át. Hálás vagyok azokért, akik bátran viselték a munkahelyi megjegyzéseket, a fizetéscsökkenéseket vagy az iskolában kapott negatív tanári értékeléseket. Számomra ők azok az igazak, akikről így ír a zsoltaos: „Még öregkorukban is gyümölcsöt teremnek.” Ez a gyümölcs pedig bennünk, az őket követő generációkban érik be az ő életpéldájuk nyomán. Persze az élettel való beteltség nem jelent felhőtlen öregkort. A betegségek, a magány és a gyengeség-

lünk, fiataloktól, mert az öregebbek már lassabban mozognak, ha sietni kéne, vagy esetleg nehezebben értik, amit mondunk nekik. Az idősektől pedig, mert még szeretnének minden feladatot a kezükben tartani, akkor is, ha már meghaladja az erejüket. Ilyenkor nagyon fontos, hogy szeretettel és alázattal forduljunk egymás felé — kölcsönösen.

A fiataloknak tanulni kell a türelmet, az idősebbeknek pedig talán azt, hogy egy lépést lépjenek hátra. Ugyanis ezek a nézeteltérések sokszor nehéz szülő—gyerek, vagy nagyszülő—unoka kapcsolatokat eredményeznek (de hogy ki ne maradjon: az egyházközösségek életéből is lehetne példákat hozni). Pedig mennyire egyszerű a megoldás: korábban elindulni, ha nehéz a séta; még egyszer elismételni, ha gyengül a hallás; megtanítani, hogy hogyan kell jól dolgozni, szolgálni, ha még nem megy a fiatalnak...

KATOLIKUSOK A HÁBORÚTÓL SZENVEDŐ UKRAJNÁBAN

Február 24-én, Szent Mátyás apostol ünnepén az orosz hadsereg átlépte Ukrajna határát, és háborút indított Európa nagy kiterjedésű országa ellen.

Ukrajna népe évszázadok óta sok háborút, forradalmat, lázadásokat és véres tüntetéseket élt át. Földjét sokszor taposták idegen népek katonái, és az orosz, szovjet hadsereg, hogy rákényszerítsék hatalmukat a békés szláv népre. Ukrajna lakosságát elnyomás alatt tartották a nemzetisége és a vallási hovatartozása miatt egy-

aránt. Az 1940-es évek végén a bizánci rítusú görögkatolikus egyházat vad erőszakkal kényszerítették az ortodox vallásba. Az egyházmegyéket, kolostorokat feloszlatták, a székesegyházakat, püspöki székházakat, plébániákat és minden tulajdonukat a keleti egyház kapta meg. A Rómához hű főpapok, papok, szerzetesek és szerzetesnők a földalatti egyház életét követve, titokban vehettek részt a szentmiséken és a szertartásokon.

1991 decemberében, amikor megszűnt a kommunizmus, a népeket és

nemzeteket elnyomó szovjet hatalom, Ukrajna is önálló és független állam lett. A Rómához hű, görög rítusú egyház megkezdte működését. Szegény volt, mint a templom ege-re, de szabad, és nagy öröm közepette szervezte újjá a megszüntetett egyházmegyéket és plébániákat. A keleti egyháztól lassan és hosszú harcok után kezdték visszakapni a székesegyházakat, a püspöki székházakat és a városi, falusi plébániákat. II. János Pál pápa bölcsen, határozottan és gyorsan mozgásba hozta az elnyomott egyházat. A régi püspökségeket visszaállította, egyházmegyéket vont össze és új püspökségeket alapított. A Szentlélek pünkösdi tüze hatotta át a szabadon lélegző, imádkozó és vallását gyakorló papságot és híveket.

Az Ukrajna területén élő nemzetiiségek is magukra találtak. Óvodák, iskolák, főiskolák jöttek létre, folyóiratok jelenhettek meg, melyek lelkesítőleg hatottak a nemzeti kisebbségek életére.

Ukrajna, Európa hatalmas országa. A területe 603 706 km², lakóinak száma, a 2000-es statisztikai kimutatások szerint 52 millió. Az ország lakosságának, több mint 30%-a nem ukrán. Orosz 22%, fehérorosz, tatár, lengyel, zsidó, ruszin, román, szlovák, cigány és 160 000 magyar. Sajnos, a XXI. században felütötte fejét a nacionalizmus Ukrajnában is. Olyan kormányok jöttek létre, amelyek mindent megragadtak, hogy elnyomják és erőszakkal ukránosítsák az országalkotó őslakos nemzetiségeket. A kijevi kormány túlkapásairól és elnyomásáról részletesen és hitelesen számolt be a magyar média. Szomorúan értesültünk a Kárpátalján élő magyar testvéreink szorongatott helyzetéről, az őket ért atrocitásokról és a különféle kellemetlenségekről. Veszélybe került a magyar intézmények léte és működtetése. Hazánk karitatív módon segítette a nehéz

A munkácsi Szent Márton-templom

(Folytatás a 8. oldalon.)

Katolikusok a háborútól szenvedő Ukrajnában

(Folytatás a 7. oldalról.)

helyzetbe került intézményeket, egyházakat és híveket.

Oroszország, már egészen más módon, kemény eszközökkel védte az Ukrajnában élő, közel 12 millió orosz életét. Ezek a száraz tények. A jogos nemzeti problémákat, sérelmeket diplomáciai úton: politikai, kereskedelmi és gazdasági megszorításokkal kellett volna megoldani. A háború mindennél rosszabb, ahol fegyverek ropognak és bombák hullanak, ott elszabadul a pokol. Iszonyatos károk keletkeznek, és sokan lesznek áldozatai a gyilkos háborúnak.

A háborús traumát átélő Ukrajna területén 2000-ben 5 642 000 katolikus vallású testvérünk élt. A latin szertartású, római katolikus hívek központja, az egykori Galícia fővárosa: Lvov (Lemberg), és alája tartoznak az országban működő katolikus püspökségek.

Lvov 1315 óta érsekség. A főegyházmegyének 175 000 híve van. A 235 plébániát 74 egyházmegyes pap és szerzetes atya pasztorálja.

Az érsekség alá tartozó püspökségek:

Kijev—Zsitomir egyházmegyét 1321-ben alapították. 1798-ban összevonták a luczki püspökséggel, majd 1925-ben ismét önálló lett. A két részből álló, de egységet alkotó püspökség kormányzati központja Zsitomir. A területén 300 000 hívó él, akik 122 plébániához tartoznak. A püspökségnek 27 egyházmegyes és 58 szerzetes papja van.

Luck 1925 óta önálló püspökség, a 30 000 hívét 36 plébánia és 18 lelkiatya gondozza.

Premysl (a történelmi Halics központja volt) püspökség területén 175 000 hívó él, 275 plébánia és 98 lelkipásztor működik.

A Kamjanec—Podilsky püspökséget a XIV. században alapították. A 300 000 hívét 74 plébánián 128 pap gondozza.

A munkácsi püspökség a kárpátaljai magyarok egyházmegyéje. A Szent-

szék 1993. augusztus 14-én a szatmári püspökség Ukrajna területén működő plébániáiból egy adminisztratívát hozott létre, melyet 2000. március 27-én püspöki rangra emelt. Első főpásztora Majnek Antal megyéspüspök volt. Lemondása után az egyházmegyét Lucsok Péter volt segédpüspök, apostoli kormányzó vezeti. Az egyházmegyében a hívek létszáma 65 000, plébánia 45, egyházmegyes pap 10, szerzetespap 12.

A bizánci rítusú, görögkatolikus és ruszin (ukrán) katolikus egyházmegyek eredete 1596 és 1720-ra vezethető vissza, amikor Ukrajna és a Kárpátalján élő ortodox papok és hívek egy része egyesült Rómával. II. János Pál pápa 1991-ben visszaállította az 1949 előtt működő érsekséget és püspökségeket.

A bizánci rítusú híveknek is Lvov a központja. Az első lvovi püspökség az unió után 1677-ben jött létre, melyet 1807-ben érseki rangra emeltek, később nagyérsekség néven állt a püspökségek élén. A nagyérsekségnek 650 000 híve, 264 plébániája és 262 papja van.

Sambir—Drohobych püspökséget 1993-ban alapították. A székhelye

A csetfalvai két modern templom

Truskavets városban van. A területén élő 403 000 hívót 500 plébánián 245 lelkipásztor gondozza.

Ternopil—Zboriv ukrán püspökséget szintén 1993-ban alapították. 480 000 híve, 407 plébániája és 261 papja van.

Ivano—Frankivszk püspökség igen nagy kiterjedésű és lélekszámú egyházmegye, melyhez 615 000 hívó, 313 plébánia és 218 lelkipásztor tartozik.

Kolomja—Cserniva püspökségnek 501 000 híve, 183 plébániája és 189 papja van.

Kárpátalja területén működik a munkácsi görögkatolikus püspökség, melynek eredete Szent Metódig vezethető vissza.

1721-ben a kárpátaljai és a szomszéd vármegyék ortodox papjai egyesültek Rómával.

A munkácsi püspökség óriási és jól szervezett, hatékonyan működő egyházmegye volt. 1949-ben a szovjet államhatalom elszakította Rómától és az ortodoxia alá helyezte.

1991-ben, a Szentszék újjászervezte az egyházmegyét. Főpásztora, Szemedi Iván, a legendás híró püspök atya volt, aki Ungváron csak utcaseprő állást kapott. Ebben a minőségben tartotta az élő, eleven kapcsolatot az illegálisan élő papjaival és híveivel.

A munkácsi püspökség székhelye Ungvár. Az egyházmegyének 320 000 híve, 300 plébániája és 182 papja van. A püspökséghez szép számban tartoznak magyar hívek és papok egyaránt.

A nagybőjti szent időben, az irgalmasság cselekedete mellett élő hittel és mély alázattal imádkozzunk azért, hogy béke legyen Ukrajnában! Az ország népe szabadon éljen és örömteli szívvel gyakorolhassa vallását!

Kérjük Jézus Krisztust, a békét adományozó főpapunkat, segítse Ukrajna népét, hogy olyan kormány vezesse a jövőben a sok nemzetiségű, hatalmas országot, amely az igazság, a testvériség és a szeretet jegyében kormányozza a nemzeti kisebbségeket, köztük a magyarokat is!

Marics József atya

GONDOLATOK A ZSINATRÓL

A kaposvári egyházmegyénkben ülésező zsinat óhatatlanul ráirányítja figyelmünket és érdeklődésünket a zsinat történetére, működésére, határozataira és a várható eseményekre, melyek pozitív módon alakíthatják az egyetemes és a helyi egyház életét.

A katolikus egyház életében a zsinat 1700 éves múltra tekint vissza. Jogi értelemben különbséget kell tennünk: egyetemes, nemzeti, tartományi és egyházmegyei zsinatok között.

Az *egyetemes zsinat*, a katolikus egyház főpapjainak: bíborosok, pátriárkák, metropoliták, érsekek, püspökök, szerzetes előjárók és intézmények küldötteinek ünnepélyes és hivatalos tanácskozása, melyen foglalkoznak a katolikus egyházat érintő ügyekkel, gondokkal, problémákkal, az új kihívásokkal, melyeket meg kell oldaniuk, világos utat kell kijelölniük a papság és a hívek számára.

A zsinaton igen komolyan foglalkoznak a hittudomány szakterületeivel (dogmatika, morális, szentírás-tudomány, szentségtan, hitoktatás, lelkipásztorkodás, liturgia, evangélizáció és misszió) egyházjogi, egyházfegyelmi, filozófiai, kulturális és ökumenikus kérdésekkel.

Az egyetemes zsinaton nagyon komoly feladatot látnak el a zsinati atyák mellett a zsinati szakértők és tanácsadók. Jelen vannak a zsinaton a megfigyelők, vallások, országok és intézmények küldöttei, valamint a meghívott díszvendégek.

A zsinaton felszólalási és szavazati joggal a zsinati atyák és azok rendelkeznek, akik személyre szóló felhatalmazást kaptak. Az egyetemes zsinatot a pápa hívja össze, a nyilvános üléseken személyesen vagy a megbízottja által elnököl. A zsinatot a pápa zárja be, ő hirdeti ki a zsinati törvényeket és határozatokat, melyek a kihirdetés után a katolikus egyházban kötelezőek. A pápa és a zsinat kapcsolatát elemezve nem szabad elfelejtenünk, hogy a pápa a zsinat fölött áll. A kétezer éves katolikus egyházban 21 egyetemes zsinatot tartot-

tak. Az első 325-ben hívták össze a Konstantinápoly közelében fekvő Niceában, az utolsó, az 1962. október 11-én összehívott és 1965. december 8-án bezárt II. vatikáni zsinat volt, melyen 2500 zsinati atya vett részt.

A katolikus országok, népek és nemzetek életében az egyetemes egyházhoz hasonló szerepet töltött be a *nemzeti zsinat*, melyet a király, később a prímásérsek hívott és hív össze. Hazánkban az első nemzeti zsinatot

1092. május 20-án Szabolcs várában tartották, melyet Szent László királyunk hívott össze. A jelenlevő zsinati atyák a magyar egyház aktuális problémáit oldották meg és foglalták törvénybe. A szabolcsi zsinat után nemzeti zsinatot tartottak a későbbiekben: 1111-ben és 1250-ben Esztergomban, 1279-ben Budán, 1309-ben Pozsonyban és 1648-ban Nagyszombatban.

A *tartományi zsinat*: mivel 1993 előtt a veszprémi egyházmegyéhez tartoztunk, a veszprémi püspökség pedig az esztergomi érsekség jogköre alá tartozott, így számunkra eligazításokat az esztergomi tartományi zsinatok nyújtanak. Az első tartományi zsinatot 1149-ben, az utolsót pedig 1852-ben tartották Esztergomban. Az *egyházmegyei zsinatot* pedig a megyéspüspök hívja össze, személyesen vagy megbízottja által ő vezeti az ülésszakokat, ő zárja be a zsinatot, és hirdeti ki a zsinat törvényeit és határozatait.

II. János Pál pápa 1993. május 30-án alapította a kaposvári püspökséget, melynek védőszentje Szent László király. Egyházmegyéink főpásztorai: Varga László megyéspüspök

2021. szeptember 25-én nyitotta meg Kaposvárott az első egyházmegyei zsinatot, melynek tagjai a papság és a hívek köréből választás és kinevezés útján vesznek részt hivatalosan a zsinat négy ülésszakán. (1/2021. október 15–16., 2/2021. november 27., 3/2022. február 5., 4/2022. május 26.)

A kaposvári székesegyház tatarozása miatt a zsinat temploma a Szent Imre plébániatemplom, melyben a zsinat alatt teljes búcsút nyerhet a templomba betérő személy. A feltétel: a megszentelő kegyelem állapota, a Miatyánk és a Hiszekegy elimádkozása.

A teljesen felújított, korszerűsített katedrálisunkat március 25-én áldja meg a főpásztor, és veszik birtokukba az atyák és a hívek.

A kaposvári egyházmegyei zsinat záró ünnepsége május 28-án lesz, melyre a püspök atya nagy szeretettel hívja és várja az egyházmegye papságát és híveit. Az egyházmegyei zsinatunk célkitűzéseit a jelenlevők három szóban rögzítették: **EGYSÉGBEN, KÖZÖSSÉGBEN, VONZÁSBAN.**

A zsinati témakörök igen szerteágazóak. Tartalmazzák az evangélizációs, liturgikus, hitbuzgalmi, hitoktatási kérdéseket, de foglalkoznak az esketéssel, keresztteléssel, elsőáldozással, bérnállással kapcsolatos gondolatokkal is. A zsinat törvényeit és határozatait a megyéspüspök hirdeti ki, mely az egyházmegyéink területén minden lelkipásztor és hívő számára kötelező lesz.

A nagybőjti és húsvéti időben élő hittel és szent reménnyel imádkozunk az egyházmegyei zsinatunk sikeréért, hogy olyan törvényeket és szabályokat hozzanak, amelyek hozzájárulhatnak a püspökségünk szellemi és lelki megerősödéséhez, a hitélet növekedéséhez, hogy Jézus Krisztus, isteni főpapunk gondviselése alatt tudjunk hazánkban és egyházmegyéinkben egymással egységben, közösségben és szeretetben élni!

Marics József

KÖRKÉRDÉS

Egyházmegyénkben 2021. szeptember 25-én kezdődött az első egyházmegyei zsinat. Bár a zsinat már végéhez közeledik, arról kérdeztük egyházközségünk tagjait, mely kérdések megtárgyalását tartanák fontosnak az egyházmegyei zsinat során.

Balassa Balázs mérnök

Több témában is fontosnak tartok kérdéseket felvetni az egyházmegyei zsinaton. Többek között azt, hogy hogyan csendesedhetünk el. A mai világban, amikor sok információ és inger ér minket naponta, hogyan kerülhetünk közelebb Istenhez? A kialakult különféle értékrendek közepette melyek azok, amelyeket feltétlenül

meg kell tartanunk és mik azok, amelyekhez csak üresen ragaszkodunk? A világban fellépő „sokszínű identitás” közepette, melyek egy hívő férfi és nő tulajdonságai és feladatai? Milyen gyakran gyakoroljuk a hűséges szolgálatot, amikor az emberek egyre inkább nem kötődnek településekhez és plébániákhoz? A technika folyamatosan fejlődik, ezáltal újabb eszközök és kommunikációs csatornák jelennek meg. Ehhez kötődően, milyen új, bevált lehetőségeink vannak kapcsolatokat kialakítani nem hívő emberekkel, főleg a fiatalokkal?

Nekünk keresztényeknek küldetésünk van, nem csak a túlélésről szól az életünk. Ha úgy gondoljuk, sose volt ennél nehezebb az élet, akkor emlékezzünk arra, hogy Jézus milyen korban és környezetben élt közöttünk. Istennek minden korban voltak válaszai az emberek kérdéseire. Ez így van jelenleg is, elsősorban ezt kell elhinnünk.

Fűr Tamás

A zsinaton három kérdést tartok fontosnak felvetni. Az első, hogy milyen lesz a jövő egyháza? A jövő egyházát a mostani fiatalok és az ő gyermekeik fogják alkotni. Ám milyen egyházba várjuk a fiatalokat, mit tudunk nekik átadni? Az elsőáldozás után milyen közösség várja őket? Milyen szolgálatokba tudjuk bevonni őket?

Tapasztalataim szerint a jelenlegi elöregedő, elnöiesedő egyház a mai fiatalok számára egyáltalán nem vonzó. Az idősek aktivitása, imádságos jelenléte tartja életben az egyházat, viszont ahhoz, hogy élettereje megújuljon, a jelenleginél sokkal több tetterkész fiatalnak kellene jelen lennie az egyházban! A fiatalok a világi életben mindenhol erős benyomásokat, változatos élményeket kapnak, és nehezen értelmezik a rejtett, mögöttes tartalmakat. Így a jelenlegi liturgia és egyházzene számukra érthetetlen és unalmas. A tizenévesek az interneten, látens közösségekben élik az életüket. A járványhelyzet pedig csak tovább erősítette ezt a tendenciát. Tudom, hogy nem egyházmegyei hatáskörbe tartozik, de véleményem szerint sürgősen változtatni kellene a liturgián és modernizálni kellene az egyházzeneét, persze úgy, hogy az isteni szándék, Krisztus mondanivalója ne sérüljön!

Helyi szinten nagyon fontos, hogy legyen sok közösségi alkalom és liturgikus esemény a fiatalok számára is, pl. kirándulások, plébániai játékok, közös filmnézés, Taizé-imádságok, gitáros dicsőítések, és vonjuk be őket az idősek és betegek segítésébe. Elkerülhetetlen az egyház online térben való jelenléte: elektronikus evangéliumi alkalmazások, naprakész plébániai honlap, aktív szereplés a

közösségi médiában. Nagyon jónak tartom a plébániai keretekben megrendezett hittanos kirándulásokat, egyéb közösségi alkalmakat, zárándoklatokat és a szabadtéren tartott miséket, imákat, keresztutat. Ha az emberek nem jönnek be a templomba, akkor nekünk kell kivinnünk a liturgiát a terekre, parkokba, vagy akár különleges helyszínre: erdőbe, tópartra.

A második kérdés ehhez szorosan kapcsolódik: Milyen az egyház hozzáállása a gyermekes családokhoz? Vonzóvá tudjuk-e tenni az egyházat a családok számára? Megtalálják-e a családok családként a helyüket az egyházban?

Sokkal több olyan program, illetve liturgikus alkalom kellene, melyeken a családok együtt is részt vehetnek! A családtagok a munka, iskola, különórák stb. miatt többnyire nagyon kevés időt tudnak együtt tölteni. Jó lenne, ha az egyházi programok nem külön választanák a családtagokat, hanem segítenék az egységük megélését és a közös imádságot! A családosi imaalkalmak, szabadtéri és családosi misék, agapé a mise után, családosi napok jó lehetőséget adnának a családok egymás felé nyitásának, beszélgetéseknek, családosi közösségek kialakulásának is.

A fiatal családok meghívása az egyházba szintén fontos feladat. Ennek

KÉPES MOZIK

Ökumenikus imahét, mise az Alsóvárosi templomban

Szent József búcsú egyházközségünkben

A férfiak imádkozzák a Szent József kilencedet

egyik módja lehetne például a keresztelés és a házasság szentségének kiszolgáltatása előtt egy, a jelenleginél alaposabb felkészítés. Sok fiatal úgy kéri ezeket a szentségeket, hogy nem is igazán tudja, hogy mire vállalkozik. Egy jól felépített felkészítő tanfolyam (melybe tapasztalt házasságokat is be kellene vonni) újabb közösségek és találkozási lehetőségek

létrejöttét segítené a kisgyermekes családok, illetve a fiatal házaspárok számára.

A harmadik téma papjaink lelki állapota. Egyre gyakrabban fordul elő, hogy egy pap civil életre cseréli hivatását. Több lelki atyáról is tudunk, aki hosszabb időre visszavonult. Hallani arról is, hogy bizonyos papok nincsenek jóban egymással, versengés,

ellentétek vannak köztük. A hitükben még bizonytalanabb emberek ezekről tudomást szerezve, az egyház hitelességét kérdőjelezzik meg. Mit tehetnek a hívek, a paptársak és a püspök, hogy megelőzzék papjaink lelki elmagányosodását, és hogyan támogathatják őket hivatásukban? Hogyan tudja segíteni a püspökség a lelkipásztorok közötti egység létrejöttét és megerősödését?

ÜNNEPI MISEREND

Nagyhét: április 11-től 18-ig

Hétfőn, kedden, szerdán a szentmisek elmaradnak.

Április 13., nagyszerda

Palinban lelki készüllet húsvétra.
16.30 órakor szentségimádás (csendes).
17 órakor rózsafüzér ima.
17.30 órakor szentmise.
(A szentségimádás alatt gyónási lehetőség.)

Április 14., nagycsütörtök

16.30 órakor Palinban szentmise.
18 órakor az Alsóvárosi templomban lesz szentmise.

Április 15., nagypéntek

15 órakor keresztút az Alsóvárosi templomban.
16 órakor szertartás Palinban.
18 órakor szertartás az Alsóvárosi templomban.

Április 16., nagyszombat

8—10 óráig a szent sír látogatása.
16 órakor Palinban feltámadási liturgia, körmenet, ételszentelés.

18 órakor az Alsóvárosi templomban feltámadási liturgia, körmenet, ételszentelés.

Április 17., húsvétvasárnap

8 órakor szentmise Palinban.
9.30 órakor szentmise az Alsóvárosi templomban.
11 órakor szabadtéri szentmise az Alsóvárosi templomban.
(Utána a gyermekeknek tojáskeresés.)
17.30 órakor húsvéti misztériumjáték felnőtteknek.
18 órakor szentmise az Alsóvárosi templomban.

Április 18., húsvéthétfő

A miserend megegyezik a húsvétvasárnapi miserenddel.

* * *

Kedden, szerdán, csütörtökön nem lesznek szentmisek.

Péntektől a megszokott miserend lép érvénybe.

* * *

Az iroda a nagyhéten csak temetés ügyében lesz elérhető.

HIRDETMÉNY

A Szent József-kórus felvételt hirdet az alt, tenor és basszus szólamokba (max. 3 fő szólamonként).

Jelentkezési feltételek új tagoknak:
— Szolgálatbeli hűség (próbákon, kórusmiseken való rendszeres részvétel).

— Imádságos lelkület (mivel plébániai közösség vagyunk, a próbákat imádsággal kezdjük, zárjuk, és imánapokon is részt veszünk valamilyen nyien).

— Jó zenei hallás (nem abszolút hallást kérünk, hanem hogy tudjunk tisztán énekelni).

— Ritmusérzék (fontos a hangjegyek értékének és a ritmusképleteknek az ismerete).

— Max. 65 éves kor (idősebb korban sajnos a hang már nem eléggé dina-

mikus, és a rossz hangképzési beidgzódéseket is nagyon nehéz kijavítani).

— Kottaismeret (nem kötelező, de ajánlott, mivel ez megkönnyíti a partitúra leolvasását és a művek megtanulását).

Jelentkezni *Domján József* kántornál lehet, személyesen, irodai nyitvatartási időben, egy katolikus népének igényes előadásával (*Hozsanna* vagy *Éneklő Egyház* énekeskönyvekből).

A felvétel sikerességéről a plébános és a kántor közösen dönt.

Kóruspróbák minden szerdán, 16.30-tól 18.30-ig tartanak a plébánia hittantermében.

Kórusmise minden hónap első vasárnapján 9.30 órakor van, továbbá a főünnepeken, körmeneteken is énekelünk.

Domján József kántor

ELÉRHETŐSÉGEINK

Az iroda nyitva tartása:
hétfőn, kedden és szerdán 9—11;
csütörtökön 14—17 óráig.

Cím: Nagykanizsa, Ady E. u. 15.
Telefon — csak nyitvatartási időben:
(93) 787-965

E-mail:

iroda@szentjosefplebania.hu

Facebook:

<https://www.facebook.com/szentjosefnagykanizsa/>

Csorba Tamás plébános elérhetőségei:

E-mail:

plebanos@szentjosefplebania.hu

Telefon: (93) 783-671 (csak sürgős esetben — pl. súlyos beteg hívó ellátása szentségekkel, vagy temetéssel kapcsolatos ügyintézés az iroda rendkívüli zárva tartása esetén)

Templomaink címe:

Szent József Plébániatemplom:
Nagykanizsa, Zárda utca 1/a
Nagyboldogasszony filiális kápolna:
Nagykanizsa-Palin, Alkotmány út 87/a

**Lapunk megjelenését
Nagykanizsa Megyei Jogú Város
Önkormányzata támogatja**

Alsóvárosi
HARANGSZÓ

Kiadja:
Szent József Plébánia, Nagykanizsa
www.szentjosefplebania.hu
www.facebook.com/szentjosefnagykanizsa/

Felelős kiadó:
Csorba Tamás plébános

Szerkesztő:
Dr. Kökényes Julianna

Az újságot írták:
Balassa Balázs, Für Tamás, Csorba Tamás,
Dömötör Zsóka, dr. Kökényes Julianna,
Marics József

A fényképeket készítették:
Göndics Jánosné, Lengyák András

Tördelőszerkesztő:
Lengyák András

